

Soha ilyen szép májust!

Rákosi Mátyás: A tavalyi május elseje óta hatalmasat fordult a magyar demokrácia sorsa. Méltóan ünnepelték meg a világ dolgozói a munka gyönyörű ünnepét

Soha ilyen szép májust! — mondotta önfeledten az újszegedi gyepen egy idősebb, tagbaszakadt dolgozó. Aki részt vett a május 1. reggeli felvonulásán, déli csapatzemplében, délután pedig a nép gyönyörű, vidám újszegedi örömműnepszerepén, könnyen megállapíthatta, hogy ez a város ilyen lelkesen, ilyen gondtalanul, felszabadultán még soha nem ünnepelt. De befutnak sorjában a Délmagyarország szerkesztőségébe a Magyar Táv-

íratírók tudósításaiból a budapesti, moszkvai, belgrádi valamint a többi népi demokráciák városainak jelentései, amelyekből ékesen tűnik ki, hogy immár a fasizmus és kapitalizmus béklyóitól mindörökké megszabadult dolgozók milliói mindenütt mámoros lelkesedéssel ülték meg a munka gyönyörű ünnepét. De megmozdult e napon szerte a világ ott is, ahol még nem a népe az ország, ott is, ahol az elnyomó hatalom még akadályt gördített a legszebb

munkásünnep elé, ott is, ahol még nem együtt ünnepelt a rendőr és a katona a dolgozóval. Proletár és proletár között nincs és nem lehet különbség, dolgozzék az akár Newyorkban, akár a braziliai őserdőben, akár Szegeden és azoknak a nyugateurópai, vagy itáliai dolgozóknak májust ünnepéből, akik még nem úgy ünnepeltettek, mint az igazi népi demokráciák népe, kücsendült a vágy a szabadság, a béke, az igazi május 1 után.

Klauzál és Baross gimnáziumok követik. A Kertész-téglagyár büszkén jelenti be államosítását! A DÉMA munkásait ismét diákok követik, majd délcegen lovalgolván a gyulai EPOSz fiatalok jönnek. A női háziipari foglalkoztatót a Belváros I. pártszervezet váltotta fel, majd hosszan hőmpölygött a szegedi iparos társadalom. A szakmákat szimbolizáló feliratok, képek alóli lelkes kiáltások hallatszanak.

je még pénteken délután utnakindított. A felvirágozott kocsi pénteken délután és szombaton egész nap végigjárta a vonalakat, négy hangszórója indulókat, népdalokat, ismert slágereket harsogott szét, oldalát pedig a Délmagyarország izléses plakátjai díszítették. A villamost minden állomásán nagy tömeg vette körül, amelyet a hangszórón át a Délmagyarország munkatársa üdvözölt, majd Barta Béla, Tiszai Ferenc, Szilágyi András és Gáspár Jenő elvtársak beszéltek az egybegyűttekhez.

Barta elvtárs így nyilatkozott a Délmagyarország munkatársának:

— Mi, a szegedi közeli villamos dolgozói, törhetetlen hittel dolgozunk és harcolunk tovább. Legfőbb munkánk arra irányul, hogy a villamos gyors és kényelmes legyen. Ezt úgy tudjuk keresztülvinni, ha Szeged zönsége hozzásegít bennünket és többet használja a villamost. Nem tudjuk szavakban kifejezni mennyire összekovácsolt bennünket a tudat, hogy a magyar dolgozó nép egy pártban egyesülve harcolhat a szocializmus megvalósításáért.

Igy ünnepelt Szeged

Szeged városa már pénteken ünnepi díszet öltött. A középületeken és a magánházakon piros-fehér-zöld és vörös zászlókat lengetett a szél. A főbb utcákon hatalmas transzparensek hirdették május elseje jel-szavait. Péntek este hatalmas csoportok haligálták a város négy pontján, a Kolozsvári-téren, Új-téren, Szabadság-téren, Ósomoigytelepen a különböző kulturgárdák, zenekarok pompás műsorát.

Már jóval kilenc óra előtt a város hét különböző pontján gyülekeztek az ünnepi felvonuláshoz. A különböző menetek kilenc órára a Szechenyi-tér egyik sarkán összpontosultak és innen óriási emberfolyamként hőmpölygött el a városháza előtt felállított tribün elé.

A tribünön Szeged politikai, közéleti, kulturális és gazdasági életének legjobbjai, a hivatalok és szervezetek, testületek képviselői, valamint az államosított vállalatok vezetői foglaltak helyet. Később

a menetből kiváltak az ez-évi május hősei, a kitüntetett szegedi élmunkások is, hogy a tribünön helyet foglalva egyszerre az érdeklődés, a megheccsülés és szeretet központjába kerüljenek.

A felvonuló negyvenezer ember egy szívvel ünnepelte élmunkásainkat.

«A reakció szája — látva marad máma» — hirdette egy ötletes tábla a menet első sorában. Es valóban munkánk, törekvéseink eredményeit becsmérő hangok varázsütésre elhallgattak az első igazi, boldog május egyet ünnepelő, egyé forrt Szeged láttára.

Nehéz a felvonulást méltóan leírni. Eisőnek a vegyi ipari középiskola ötletes autója kelt felhűst. A Szegedi Kenderfonó hatalmas tömegét a gyufagyáriak követték. Dübörgő tapsok közben a dohánygyár dolgozói jönnek. Menetük élén

mint az ország vezető dohánygyára büszkén hordozzák az élmunkás jelvény nagytitkását.

A gázgyárat a lemezgyár követte. Ötletesen napközi otthonuk lakóit is díszes kocsi rakták — a Lemezgyár utánpótlása — húszötletesen haladtak az

Angol-Magyar Jutafonó után az MNDSz sűrű tömegei következnek. Piros és fehér virág díszlik Szeged öntudatos asszonyai mellén. Külön dübörgő taps fogadta az id. Komócsin Mihály vezetésével felvonult szak-szervezeti munkástömeget, a muzsikáló szervezett zenészeket. A villamosvasut fegyelmezett csoportja után a nap többi hősei,

a piros dresszben, harsogó indulóval felvonuló hidmunkások következtek.

Eljenzés, lelkes taps tört ki, amikor az egymás hátán zsufolódó tömeg megpillantotta a munkások által vitt közeli hid modellt. A magánalkalmazotti szakszervezet sűrű, zárt sorai után az egyetem dolgozói jönnek. Fehér köpenybe öltözött egészségügyi alkalmazottak, ápolónők után az egyetemi tanács, tanári kar lépdelt Székely István rektor vezetésével.

«Eljenek a Kossuth-díjas tudósaink!»

— harsogják a nézők. Az egyetem fizikai dolgozóit az újszegedi lágagyár követi. A munkájuk eredményeit jelző táblákat büszkén mutogatják a tömeg felé. Ötletes a nyomdászok felvonuló csoportja is. A csoportok élén zárt sorban leányok haladnak. Mindegyik mellén hatalmas nyomtatott betű. Nyomdászok-könyvkötők olvassák a nézők. A mozialkalmazottak hatalmas mozijegyeket hordoznak. Táblájuk hitet tett a haladó filmek mellett. Őket valóban imponáns látványt nyújtva, az egyetemi ifjúság követte. Az élén a kari szervezetek vezetői, a SZEISz legjobbjai haladnak kéz a kézben. Utánuk az orvosok, bölcsészek, vegyészek, jogászok, a pedagógiai főiskola diákjai, a Népi Kollégiumok tagjai haladnak munkabrigádok szerint. Piros tulipán díszít e napon minden szegedi egyetemistát.

Az állami védőnőképző intézet formaruhás tagjait a kiskereskedők, a KISOSz többeszes csoportja követte. Az UFOSz után a városi kertészet következett.

Szeged a rózsák városa lesz

A hároméves terv végén Szeged a rózsák városa lesz — jelentik be céljaikat. A piarista gimnázium után dörgő tapsot vált ki

a honvédség, élén a Kossuth-cimert vivő negyvennyolcas és demokratikus honvéddel.

A menetben minden nagyobb üzem élén egyenruhás SzIT ifjak haladnak. De a kerékpáros SzIT fiatalok külön lelkes tapsot kapnak. A rókusai pártszervezet után az újszegedi kendergyár ezerhétszáz munkása dübörög. Előkön Kiss József műszaki vezető. Táblák éltetik a munkát és élmunkásikat. A vegyészeti és műszaki középiskola után az utőrök kapnak lelkes tapsot. A taps a rendőrség zárt sorai láttára még fokozódik.

Védjük a dolgozó nép rendjét!

— hirdetik és fogadják a feltörő tapsokat. A tűzoltók után következő nagyobb csoport a vasutasok csoportja. Gerő Ernő képe alatt menetelnek. A fűtőház, osztálymérnökség, forgalmazó, a MÁVAUT dolgozóit a nyugdíjas csoport követi. A kisvasutik után a postások jönnek — megpecsételjük a reakciót — mondják ötletesen. A cserkészek valóságos láborat hoztak magukkal. A Lippai fűrésztelep, a VAOSz majd a Nemzeti Színház művész és műszaki személyzete, a Zenekonzervatórium vonul fel. A Nemzeti Pártszpart csoportját az Orion börgyár, majd a TIOSz fiatalok követik. A paprikakészítők kocsiját ismét nagyobb csoport, a Páti Ferenc vezetésével felvonult tankerületi főigazgatóság, a

Szeged kereskedői után már az iparosok is megteremtették egységüket.

A Mateosz gépkocsik után a többi szervezetek jönnek és a közel két és fél óras, lenyűgöző, színes felvonulás teljesen megtölti a Szechenyi-tér. Fél tizenkettőre kondul a városháza harangja és negyvenezer ember szorongott a hatalmas téren a tribün előtt.

Felvirágozott zenélő villamos

A szegedi május 1. egyik jellegzetes eseménye volt a zenélő villamos, amelyet Barta Béla elvtárs, a villamosvasut új vállalatvezető-

Dr. Zöld Sándor: Termeljen ki Szeged minél több élmunkást

A rendőrszolgálat Varga Lehel vezetésével a Himnuszot játssa, majd dr. Tóth László, a szegedi Nemzeti Bizottság elnöke nyitja meg a nagygyűlést. — A mai napon — mondotta — minden dolgozóknak hitet kell tennie a béke és a nyugodt élet mellett.

Szóczi Mihály elvtárs, nyomdász ezután nagy sikerral mondja el Majakovszkij »Enyém a május« című lelkesítő hangú költeményét. Most már dr. Zöld Sándor elvtárs, országgyűlési képviselő, az MKP nagyszegedi végrehajtóbizottságának titkára lép a mikrofon elé, hogy melegen üdvözölje Szeged dolgozó népét ezen az ünnepen, amelynél szebbet, meghatóbbat sem a felszabadulás előtt, sem után még nem ért meg ez a város. Az egész világ ünnepli most a szabadságot, a népek békéjét, a munka diadalát.

Ezután a Horthy-terror alatti májusokra emlékeztetett Zöld elvtárs, amikor a dolgozó nép csak titokban, eldugott helyeken ültette meg legnagyobb ünnepét. A felszabadulás óta kitárt szívekkel, szabadon ünne-

pelhetjük e napot.

Szeged dolgozói pártállásra való tekintet nélkül még soha nem forrtak úgy össze az ünneplésben, soha ilyen lelkesedéssel nem készültek ünnepre, mint most.

Ez az ünnep azt jelenti, hogy végre zavartalanul folytatódhatik az a hatalmas építés, amelyet a magyar dolgozók a felszabadulás után megindítottak. A kommunisták és szocialdemokraták legnagyobb részén már a Magyar Dolgozók Pártjában egyesült és sorainkat többé nyílt vagy titkolt romboló szándékkal nem bonthatja meg senki. Folyhat a munka a gyárakban, földeken, irodákban, tudományos intézetekben, nép elsőpörte a demokratikus pártokban megbuó el-lenségeit. A két munkaspárti folyamatban lévő egyesülése döntő bizonyítéka annak, hogy a reakció soha többé nem támadhat fel.

Dr. Zöld Sándor a továbbiakban

a szegedi dohánygyári dolgozókról emlékeztet meg, akik az országos munkaversenyben az első